

Pagar per fer rovellons? No, gràcies

PACO GAS

Alcalde de Roquetes

Últimament s'està parlant molt sobre la possibilitat de fer pagar, o no, per a la recollida de bolets al Port com ja s'està fent en altres indrets de Catalunya, uns bolets que a casa nostra són, principalment, rovellons. Com ja sabran, el Departament d'Agricultura ha decidit que a partir de la temporada 2015-2016 farà pagar per recollir rovellons a les muntanyes del Port, però només, almenys inicialment, en els terrenys propietat de la Generalitat de Catalunya. Propietaris privats o ajuntaments es podran adherir al projecte de la Generalitat si així ho decideixen.

Jo, personalment, no estic d'acord que al Port i en terrenys públics la gent haguem de pagar per anar a fer rovellons. I també com a alcalde m'oposaré que en terrenys forestals propietat de l'Ajuntament de Roquetes, que és on tinc possibilitat de decidir, la gent hagi de pagar. Considero que hi ha prou motius per no fer-ho.

En primer lloc, sorprèn una mica que als fulls informatius que s'han elaborat només es delimitin dues zones on es farà pagar que, precisament, són als municipis de la Sénia i Roquetes, dos dels ajuntaments que més clara hem deixat la nostra posició contrària a la implantació d'aquesta taxa.

Tampoc no puc estar d'acord amb la justificació que aquest pagament «permetrà obtenir

uns recursos econòmics que es destinaran a la gestió dels boscos i a les infraestructures annexes com la xarxa viària». Primer s'hauria d'haver fet un estudi econòmic, i fer-lo públic, en què es determinessin els costos que tota aquesta campanya representarà (cartells, despeses de col·locació, fulls informatius, costos laborals dels agents, vehicles, etc.) i els beneficis que es preveuen obtenir. És aleshores quan podrien presentar uns beneficis econòmics per poder fer les inversions per les quals volen justificar aquest pagament.

Establir la taxa dels bolets suposa l'inici de la privatització d'un espai natural públic

Inversions –si ha de ser pels beneficis obtinguts, dubto que n'hi hagi– que en cap cas poden suplantar la retallada dels pressupostos que s'ha dut a terme al Parc Natural dels Ports en els últims anys. Mentre el Departament d'Agricultura ha reduït un 15 %

el pressupost, al Parc Natural dels Ports n'ha retallat el 60 %, a més de reduir la brigada del Parc Natural de 17 persones a 5.

Tampoc no s'hauria de traslladar un projecte com aquest d'un indret a un altre sense tindre en compte les diferents característiques físiques, geogràfiques i administratives que té cada massís (als Ports, hi intervenen tres administracions: Catalunya, el País Valencià i Aragó). Ni la quantitat de bolets o rovellons que es produeixen ni les característiques o costums de cada territori en la recollida són les ma-

teixes. Tot i reconeixent la pressió humana sobre l'espai natural en un any de producció, cal tindre en compte que als Ports, per les característiques climatològiques, hi ha més anys amb baixa o nul·la productivitat i, per tant, amb poca activitat recol·lectora, que no pas el contrari. De fet, en els últims quatre anys als Ports no hi ha hagut quasi producció.

Finalment, tot i que els residents no paguin, i diguin que la taxa és testimonial, cosa que es contradiu amb l'afirmació que «els diners recaptats serien per reinvertir en la gestió dels boscos» perquè no hi haurà cap benefici per invertir, no deixa d'imposar-se una quota per utilitzar un espai natural d'ús públic. En aquest cas, per recollir bolets, un producte de la natura que fins avui s'havia pogut aconseguir de forma gratuïta a partir de les habilitats pròpies i l'esforç de cadascú, i que en poques ocasions és per obtenir uns beneficis econòmics.

Establir aquesta taxa –ara per recollir rovellons i encara que sigui testimonial– suposa l'inici de la privatització d'un espai natural públic del qual hem gaudit moltes generacions i del qual volem seguir gaudint sense haver de pagar. Volem accedir-hi, caminar-hi, contemplar el paisatge i gaudir dels Ports de forma lliure i gratuïta, respectant els valors naturals que aquesta seralada té i fent un bon ús de les normes que ho regulen, però mantenint la sensació de llibertat que fins avui hem tingut quan ens endinsem per un espai que ha estat públic i ha de continuar sent-ho.